

Consult 3 ApS

SE-nr. 2614 0641

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

Til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg

Arbejdsmarkedsudvalget
AMU alm. del - Bilag 175
Offentligt

Vedr. Ændring af Dagpengeloven (regeresbestemmelsen).

Ad Spørgsmål nr. 80 fra udvalget til Ministeren.

Undertegnede har med tak modtaget Ministerens besvarelse af spørgsmål 80. I det følgende tillader jeg mig at kommentere Ministerens besvarelse efter en indledning med generelle bemærkninger.

1.

Det er indlysende, at når ændringen af dagpengeloven er en del af dette års finanslov, skal der væsentlige argumenter til for at fravige forslaget som er en del af vedtaget rammelov.

Det ligger på den anden side fast, at hvis man undlader at gennemføre lovændringen, spares der på det offentlige udgifter i såvel indeværende år og de følgende finansår.

1.1

Undertegnede finder det fortsat påtrængende, at få opstrammet regresbestemmelsen i overensstemmelse med det forslag, jeg har fremsendt til Arbejdsmarkedsudvalget.

Opgivelse af regres for arbejdsskader fremstår ikke som indlysende, selv om det kan medgives, at der i nogle kommuner, hvor der ikke har haft erfarne medarbejdere ansat til behandling af regressager, har der i enkeltsager været problemer med inddrivelse af regresbeløb.

1.2

Problemerne synes nu at kunne inddæmnes til tilfælde, hvor virksomheden ikke foretager anmeldelse af skaden til den tegnede erhvervsansvarsforsikring, men selv giver sig i kast med skadebehandlingen. Det generelle billede viser imidlertid en stadig mere velfungerende regresinddrivelse i kommunerne.

1.3

Området var nyt i 1996 og det har krævet betydelige resurser at sætte kommunernes dagpegemedarbejderne i forsikringsretlige problemstillinger.

De samme problemstillinger kendes hos forsikringssselskaberne (F), der handler på arbejdsgivernes vegne. Næsten 10 års arbejde på området har givet betydelig og værdifuld erfaring i behandling af erstatningssager, og hos F har man nu fået indsigt

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

reglerne for udbetaling af sygedagpenge. Parterne føler sig i det væsentlige hjemme i erstatningsretlige problemstillinger.

1.4

F forhøjede straks i 1996 præmierne på erhvervsansvarsforsikringer. Dette betød ikke, at pengene straks strømmede fra F til kommunekasserne. Men dette forhold skyldes også kommunes manglende indsigt i de forsikringsretlige problemstillinger. Der kan næppe her gives et seriøst bud på størrelsen af F's fortjeneste på regresområdet.

1.5

Kommunale erfaringer viser, at F optræder utroligt kreativt og ikke altid inden for de rammer, der antages at være "god forsikrings-skik". Jeg skal ikke trætte udvalget med en stribe eksempler herpå, men blot henvise til de erfaringer, der kendes af såvel KL som Arbejdsdirektoratets ansatte. (Se tillige bilag 3, hvor regres søges begrænset med henvisning til Arbejdsskadelovgivningens maximale behandlingstid. Reglen kan naturligvis ikke begrænse den kommunale regres)

1.6

Det er klart, at det er Arbejdsmarkedsudvalgets flertal, der bestemmer omfanget af en lovregulering og de områder, der evt. skal ajourføres. Men eksemplerne på F's berigelsesbestrebelse er så klare og mange, at enkelte opstamninger synes letforklarlige.

Klare overtrædelser af lovgivningen (læs: indberetningspligten) kan ikke bortforklares.

De gennem 10 år indhøstede erfaringer viser, at det er ønskeligt, om der foretages en begrænsning af regresbestemmelsens fortolkningsmuligheder. (Præciserende tilføjelser)

1.7

Kommunerne støder ofte på sager, hvor (F) indgår forlig med skadelidtes advokater med tilføjelsen "at betalingen sker af kulancemæssige årsager og uden at (F) har anerkendt erstatningsansvaret".

Metoden har været kendt før regres blev indført, men det ser ud til, at antallet af sager, der afsluttes på denne måde, er stigende.

Resultatet af sådanne forsikringsafgørelser kommer let til at fremstå som forsøg på at "skuffe" kommunen i inddrivelsesarbejdet.

1.8

F anerkender i disse sager at skulle betale skadelidte både svie/smertegodtgørelse og tabt arbejdsfortjeneste, men "tabsbegrænser" ved at søge at undgå kommunale regreskrav, selv om kommunens dagpengeudbetaling er fratrukket i skadelidte tabsopgørelse i overensstemmelse med reglen i Erstatningsansvarslovens § 2.

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

Dette betyder, at regreskravet ikke indgår i kommunernes regresindtægter, men i stedet kan findes på forsikringsselskabernes bundlinie. (Efter Svensk erstatningsret kan skaderamte modtage sygedagpenge uden at denne sociale ydelse fratrækkes i skadelidtes erstatningskrav mod forsikringsselskabet)

1.9

Den omtalte tabsbegrænsning er forskellig fra den reduktion af skadelidtes erstatningskrav, der følger af skadelidtes egenskyld eller medvirken i ulykkessituationen.

2.

Det er efter min opfattelse ønskelig om den fakultative bestemmelse "kan søge regres" bliver afløst af en pligt til at fremme inddrivelsen af regreskrav på over f. eks 10.000 kr. Herved undgår man småsager, der ikke altid er lønsomme, ligesom man undgår at genere virksomhederne og Deres forsikringsselskaber i et antal mindre sager.

3.

Konkret har Ministeren som bekendt besluttet, at der ikke fremtidigt skal kunne søges regres i sager, hvor arbejdsgiver er ansvarlig.

3.1

Det foreliggende tekstforslag fritager tilsyneladende for regres ved færdselsulykker, der sker i arbejdstiden. Færdselsskader der opstår i forbindelse med arbejdets udførelse er pr. definition: Arbejdsskadesager.

3.2

I færdselsskadesager hæfter arbejdsgiver aldrig for erstatning til skadelidte eller for et regreskrav for udbetalte sygedagpenge. Det gør alene det forsikringsselskab, der efter Færdselsloven er ansvarlig for skaden.

3.3

Derfor giver det ikke mening, at fritage alle arbejdsskadesager for regres, fordi Ministeren generelt ønsker at frede arbejdsgiverne for regres i arbejdsskadesager.

Dels kan arbejdsgiver i sin planlægning af arbejdet ikke forudse og dermed tage ansvar for en færdselsskaders opståen og dels hæfter arbejdsgiver som anført slet ikke.

Regreskrav kan kun rejses mod det ansvarlige forsikringsselskab, med mindre færdsels-skaden skyldes en kendt defekt ved det motorkøretøj, som arbejdsgiver har ladet den ansatte benytte.

3.4

Det bestrides ikke, at arbejdsgivers arbejdsskadeforsikring involveres i skadelidtes krav på erstatning for færdselsulykker, der pågår i arbejdstiden. Men kommunerne kan efter Dag-pengelovens tekst ikke rette noget krav mod de lovpligtige arbejdsskadeforsikringer.

Det offentlige suger ikke regrespenge ud af arbejdsskadeforsikringerne.

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

4.

Lovforslaget er tænkt som en begrænsning af de kommunale regreskrav, der opstår som følge af en arbejdsskade i produktionsleddet.

4.1

Forslagets udformning indebærer, at der formentlig kan differentieres mellem regres for skader,

- a. hvor den ansatte også efter skaden er beskæftiget i virksomheden og
- b. regres for skader, hvor den ansatte ikke længere er ansat i virksomheden.

I de under a) nævnte situationer forventes virksomhederne at ville påtage sig et socialt ansvar ved at hjælpe den skaderamte tilbage til en plads i virksomheden.

I de under b) nævnte situationer, har den skadelidte enten pådraget sig en så alvorlig skade, at det skønnes mindre sandsynligt, at han vender tilbage til den skadevoldende virksomhed. Alternativt har skadelidte efter skaden taget ansættelse hos en anden arbejdsgiver.

Hvis en sådan differentiering bliver resultatet, er der tale om en klar forskelsbehandling. Teksten vil fremstå som stødende og i strid med almindelige ligeretsgrundsætninger.

Virksomhederne må ikke behandles forskelligt i regressammenhæng, selv om én virksomhed påtager sig større socialt ansvar end en anden. Dette vil/kan bero på tilfældigheder om en ansat forbliver i virksomheden efter en arbejdsskade, og ikke på en velovervejet firmapolitik.

4.2

Tilsvarende problemstillinger kan opstå i vinterperioder, hvor der er risiko for glideskader.

4.2.1

Hvis virksomhedens medarbejder påføres en glatføreskade på virksomhedens område, er der efter forslaget ikke regresadgang for kommunerne. Kun den skaderamte ansatte kan gennemføre erstatningskrav.

4.2.2

Men hvis samme medarbejder i stedet falder på naboejendommen, hos enkefru Hansen, er der kommunal regresadgang mod pågældende, fordi enkefru Hansen antages at være skadevolder, når der ikke var foretaget rettidig glatførebekæmpelse.

4.2.3

Det fremstår ikke som mere rigtigt og rimeligt, at enkefru Hansen skal kræves selv om hun ikke er forsikringsdækket, medens arbejdsgiver ikke kan regressøges, selv om der er tegnet en dækkende ansvarsforsikring/Hus & grundejerforsikring. Det bør erindres, at

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

denne forsikringstype dækker skadelidte krav på erstatning og kommunens krav på regres for udbetalte sygedagpenge.

4.2.4

Men idémagerne til lovforslaget synes at overse, at når der sker en skade, fremkommer der næsyten altid et erstatningskrav. Den skadelidte rejser normalt et krav på grund af enten virksomhedens eller enkefru Hansens forsømmelse af pligten til at foretage en skadehindrende vinterbekæmpelse.

Virksomhedens forsikringsselskab bliver ikke ulejliget væsentligt mere, fordi kravet forhøjes med de udbetalte sygedagpenge.

4.2.5

Faktum er, at virksomhederne ikke selv "kører" denne type sager. Erstatningssager skal overlades til det forsikringsselskab, der er tegnet forsikring med. Kan sagen ikke løses "i mindelighed" overlades den til en af (F) ansat advokat.

4.2.6

Når skadelidtes krav på tabt arbejdsfortjeneste opgøres, fradrages de sygedagpenge kommunen har udbetalt til skadelidte i dennes krav (erstatningsopgørelse).

4.3

Ophavsmændene til lovændringsforslaget (Dansk Industri og Forsikring & Pension) vil naturligvis kunne argumentere herimod med, at disse besparelser kommer virksomhederne til gode gennem nedsættelse af præmierne.

Argumentet er ofte hørt, men synes uden for virkelighedens verden. Der er f. eks. endnu ikke set præmiereduktion som følge af en dokumenteret nedgang i antallet af autoskader.

4.3.1

Sandheden er, at forsikringsbranchens overskud aldrig har været større, og dette års målsætning er utvivlsomt, at det næste aflagte regnskab skal vise endnu større overskud med reduktion eller besparelser på udbetalingerne til de skadelidte. Overskuddet bliver i bliver i (F's) lommer.

4.4

Der er ikke noget odiøst i, at forsikringsvirksomhederne tjener penge. Nu øges indtjeningen tillige på bekostning af de offentlige kasser. Dagpengeudgiften øges uden samtidig regresmulighed. Lovgiver gøres hermed opmærksom på den korrekte sammenhæng.

Det synes ikke fornuftigt, at lovgiver skal "lægge ryg til" den regelændring, der udløser

samme udbetaling til skadelidte,

forøget indtægt hos det forsikringsselskab, der har påtaget sig risikoen for forsikringstagers handlinger, og samtidig

en forøgelse af det offentliges udgift til sygedagpenge.

5.

Som nævnt kort foran, er det undertegnedes erfaring, at der har været startproblemer i regresbestræbelserne for krav rejst mod arbejdsgivere.

Behandling af et nyt sagsområde fordrer erfaring og indsigt i den for området gældende lovgivning. Problemerne udspringer af mangel på erfaring i sagsbehandlingen hos såvel kommunerne, forsikringsselskaberne som arbejdsgiverne, der som noget nyt modtog (tilbagebetalings) regreskrav. Der har været en helt utilstrækkelig information om, at disse regreskrav er og hele tiden har været dækket af eksisterende forsikringsaftaler.

I de første år udviste kommunerne for ringe pædagogiske evner til forklaring af sammenhæng mellem regreskravet og ansvaret for det opståede sygefravær.

Denne fase er nu "history" og kommunerne har nu størrelser, der sikrer en bedre og mere rigtig behandling regreskrav.

Realiteten er vist, at "nogen" på grund af få fejl eller manglende pædagogiske og gode forklaringer, har ønsket at skabe mytedannelser, der i dag ikke har bund i virkeligheden.

Det fremstår som problemfyldt, at Ministeren vil opgive princippet om, at den, der er ansvarlig for en personskade på grund af grov forsømmelse, også bør bære den økonomiske byrde, der bliver en følge.

Det foreliggende forslag fjerner ikke byrden, for den ligger fortsat hos kommunerne og staten, men lovændringen flytter kompensationen for de skader, hvor arbejdsgiver er ansvarlig (ca. 90 mio. kroner) fra kommunerne til forsikringsselskaberne. Det minder måske lidt om spillet "Sorteper".

5.1

Det er oplyst, at fru Colette Brix er den politiske drivkraft bag dette lovforslag. Jeg anser fru Colette Brix vidende på området. Men noget tyder på, at fru Colette Brix er blevet forført til at tro, at virksomhederne vil spare mange penge på det foreliggende lovforslag. Desværre viser al erfaring, at dette er en illusion og jeg vil gerne gentage: Forsikringsvirksomhed er en forretning, der skal give overskud.

5.2

Virksomhederne slipper ikke for de ansvarspådragende skadesager. Disse bliver alligevel kørt af de skadelidte/deres fagforeninger.

5.2.1

Det bør erindres, at virksomhederne er forsikringstagere. Det fremgår af alle policer, at forsikringens dækning kan bortfalde, hvis forsikringstager selv foretager eller indleder skadebehandling på selskabets vegne.

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

Det ville være lønsomt for Dansk Industri/Dansk Arbejdsgiverforenings medlemmer, om disse organisationer fik tydeliggjorde konsekvenserne af virksomhedernes eget engagement i ansvarsskadesager.

En del af kommunernes pædagogiske bestræbelser anvendes i dag på at formå virksomhederne til at overlade en opstået skadesag til det forsikringselskab, der skal dække skaden på forsikringstagers vegne.

6.

Herefter vender jeg tilbage til Ministerens svar på Spørgsmål 60 hvori ministeren anfører,

6.1

"At regerebestemmelserne dårligt harmonerer med forventningerne til arbejdsgivernes sociale engagement og stadig mere aktive rolle i sygeopfølgingsarbejdet".

Det fremgår af statistik på området, at antallet af arbejdsskader er stærkt stigende. Heraf følger, at det offentliges udgifter til sygedagpenge og dermed arbejdsskader er stigende.

Denne statistik og konsekvenserne af et stigende antal skader er naturligvis også Ministeren bekendt. Derfor er det naturligt at stille modspørgsmål :

- a. Modsvare et stigende antal arbejdsskader regeringens forventninger til arbejdsgivernes omsorgspligt for de ansatte ?
- b. Vil en fritagelse for kommunal regres for arbejdsskader reducere antallet af arbejdsskader straks eller over en årrække ?
- c. Er det sandsynligt, at en skaderamt medarbejder hurtigere vender tilbage til arbejdspladsen, hvis kommunernes regres for arbejdsskader opgives.

Da det ikke er et retorisk spørgsmål, overlades besvarelsen til læseren !

6.1.1

Byrdefordelingen mellem det offentlige og virksomhederne ligger fast. Virksomhederne kan få en del af eller hele lønudgiften dækket som sygedagpenge under sygefravær.

6.1.2

Men ideen med regresbestemmelsen har været, at det offentlige ikke skal yde tilskud til sygefravær, det skyldes ansvarlige skadevoldere. Det være sig bilister, voldsmand eller virksomheder, der ikke iagttager de sikkerhedsforanstaltninger, som bl. a Arbejdstilsynet har fundet nødvendige at vejlede om.

6.1.3

Selv om kommunerne måske i enkeltituationer kommer i en dobbeltrolle, hvor man både skal kræve regres og søge samarbejde med virksomheder om placering af personer med

løntilskud, er både virksomheder og kommunernes arbejdsmarkedsafdelinger så professionelle, at disse kontradiktioner er forklarlige og hidtil har kunnet håndteres problemfrit.

Det er trods alt ikke samme person, der bærer begge kasketter (den ene kasket om formiddagen og den anden og eftermiddagen).

Måske er der tale om imaginære problemer, der alene er en del af en argumentation.

6.2

"Ministeren anfører, at arbejdsgiver skal betale sygedagpenge i de første 14 dage, hvorefter kommunen overtager forpligtelsen, uden hensyn til om virksomheden er skyld i sygefraværet eller ej".

Undertegnede er naturligvis enig i, at dette udsagn er kerneproblemstillingen her.

Siden 1996 har loven været søgt administreret således, at kommuner/staten lægger sygedagpengene ud og betaler sygdomsramte eller hans arbejdsgiver (når virksomheden betaler fuld løn under fravær). Kommunen skal kun kræve tilbagebetaling, hvis arbejdsgiver beviseligt er skyld i sygefraværet.

6.2.1

Dette princip som gælder for alle skader herunder også en forureningsskade.

Når en person påfører andre et tab, skal han(m/k) kunne kræves for det tab, 3. mand er påført.

Det er den skaderamte, der skal løfte bevisbyrden for ansvar, årsagssammenhæng og tabets størrelse.

Dette er erstatningsansvarslovens objektive fordeling af udgiftsbyrderne.

6.2.2

For at imødegå større tab ved denne anerkendte og velindarbejdede ordning, har stort set alle virksomheder og personer i dette land tegnet en ansvarsvarsforsikring.

Virksomhederne har (over 99 %) tegnet en erhvervsansvarsforsikring enten særskilt eller i kombination med produktansvar, der dækker de skadevoldende situationer.

6.2.3

Hvis arbejdsgiver har handlet ansvarspådragende, bliver det ikke mindre ansvarligt eller udgiftskrævende af, at det er det offentlige, der har lagt sygedagpenge ud, og derfor overtager skadelidtes krav på en tilsvarende erstatning hos den ansvarlige skadevolder.

6.2.4

Ministeren håber, at virksomhederne vil præsterer en øget social indsats og foreslår, at det beskrevne, grundlæggende erstatningsprincip opgives i en klar forventning om, at fritagelsen for regres vil generere større social forståelse.

Målet er på længere sigt en reduktion i udbetalingen af sygedagpenge. Det må være virksomhedernes vilje til "pay back", ministeren vil sættes på prøve.

6.2.5

Faktum er, at såvel udgiften til skadelidtes personskadeerstatning som de kommunale regreskrav bæres af det forsikringsselskab, arbejdsgiver har betalt for at overtage risikoen gennem en erhvervsansvarsforsikring.

Argumentet med større social forståelse er både tiltalende og forståeligt, men det vil vise sig at være betydningsløst, for kampen skal kæmpes mod de naturkræfter, der ligger i (F)´s vilje og behov for at tjene penge på, at der hver dag opstår personskader.

6.2.4

I Bilag 1. vises fordelingen af Århus Kommunes regresindtægter for 2005 på private og forsikringsselskaber. Opstillingen dokumenterer, at det er et beskedent antal kroner, der inddrives hos private personer.

Renset for indtægter fra den regres, der kommer fra skadevoldende voldsmand, der som bekendt ikke kan få deres skadegørende voldelige handlinger forsikringsdækket, er indtægten kun få hundrede tusinde kr. /år. Det drejer sig om mindre end 9 % af den samlede indtægt på arbejdsskader. De 82 % kommer fra virksomhedernes ansvarsforsikringer.

Det kan også forklares med udgangspunkt i oversigten, at indtægterne fra arbejdsgivere, vedrører nogle få uger, og altid vedrører handlinger, hvor arbejdsgiver har måttet påtage sig ansvar for jf. nedenfor.

6.2.5

Forsikringsselskaberne har for et par år siden, baseret på en Vestre Landsret dom, offentliggjort i UFR 1995.530 problematiseret skadedækningen og meddelt, at almindelige ansvarsforsikringer ikke dækker "egne tab".

6.2.5

"Eget tab" skal i denne sammenhæng forstås således, at F´ s dækning først indtræder efter det tidspunkt, hvor arbejdsgiver ikke længere er forpligtet af en for dette fagområde gældende overenskomst.

Eksempelvis kan arbejdsgiver ifølge indgået overenskomst have forpligtelse til at betale fuld løn i 8 uger efter en arbejdsskade.

Dette betyder, at (F) først dækker skadelidtes tabte arbejdsfortjeneste og sygedagpenge fra uge 9 og indtil raskmeldingstidspunkt eller indtil skadelidtes erhvervsevne kan vurderes...

Regneeksemplet kan aktuelt laves således, når der er en ansvarlig skadevolder i en arbejdsulykke med 20 ugers sygefravær:

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

De første 2 uger	betales altid af arbejdsgiver
De følgende 6 uger(uge 3 – 8 incl.)	udlægges af kommunen, men kræves kompenseret fra arbejdsgiver
De følgende 12 uger(uge 9 – 20 incl.)	forsikringsselskabet betaler gennem erhvervsansvarspolice, der dækker såvel skadelidtes som kommunens krav mod den ansvarlige virksomhed.

*Virksomhedens "egne tab" defineres jf. ovennævnte VL-dom som den periode, hvor virksomheden efter en overenskomst skal betale dagpenge/løn til den ansatte under dennes sygefravær.

6.2.6

Resultatet er, at arbejdsgiver – afhængigt af teksten i den på området gældende overenskomst, selv kan komme til at betale sygedagpenge/løn til skadelidte (f.eks. frem til udgangen af uge 8), når han er ansvarlig for arbejdsulykken, og kun har tegnet den billigste erhvervsansvarsforsikring.

Hvis virksomheden havde valgt udvidet dækning ved tegning af en forsikring, der også dækker egne tab, havde man fået alle udgifter til den ansatte, herunder også regreskrav på sygedagpenge dækket.

6.2.7

Den ekstra udgift ved omtalte forsikring oplyses hos Topdanmark til 18 kr./ansat/år og hos Tryk til 21 kr./ansat/år. Som bilag 2 vedlægges eksempel på en sådan dækning/forsikring.

6.2.8

Det er desværre ukorrekt, når det er oplyst ministeren, at der ikke kan skaffes dækning over erhvervsansvarsforsikringer.

Erhvervsansvarsforsikringerne dækker over 95 % af tabene. De sidste 5 % kan dækkes med en tillæggsforsikring, der dækker "egne tab".

6.3

Ministeren anfører det som et problem "at virksomhederne oplever manglende retssikkerhed i (kommunernes) sagsbehandling".

6.3.1

Kommunerne kan anvende forskellige metoder i vurderingen under sagsbehandlingen.

Dagpengelovens regresbestemmelse foreskriver ikke en bestemt metode, men det er sædvanligt, at kommunerne lægger sig tæt op ad de metoder og normer for ansvars-vurdering, der anvendes af de skadelidtes erstatningsadvokater.

6.3.2

Den erstatningsretlige vurdering er forskellig fra Arbejdstilsynets vurdering, hvor resultatet kan blive en strafferetlig behandling af virksomheden for overtrædelse af bl. a. straffebe-stemmelser i Arbejds miljøloven

6.3.3

Det ligger fast, at der kunne ønskes større ensartethed i kommunernes vurderingsnormer og fastere retningslinier for, hvorledes regressagerne gribes an.

Dette forhold kunne Ministerens administration have rettet op på. Det for området ansvarlige direktorat, kunne have været mere aktivt og mindre tilbageholdende med at give vejledning til kommunerne. Beklageligvis skylder direktoratet stadig kommunerne svar på en række på rejste problemstillinger.

6.3.4

Det er et gennemgående problem, at erstatningsreglerne ikke er let gennemskuelige. I hver skadesag involveres flere regelsæt som : sygedagpengelov/erstatningsansvarslov /rentelov/arbejdsmiljølov og færdselslov i en regressag.

6.3.5

Det er de samme regler, den skaderamte skal bruge, når han rejser erstatningskrav mod sin skadevoldende arbejdsgiver. Herudover skal skl. også benytte Arbejdsskadeloven og hvis der rejses differencetabserstatning, fordi Arbejdsskadelovens beløbsgrænser ikke er justeret meget længe - tillige Erstatningsansvarsloven. Måske kunne man have inkorporeret erstatning for svie & smerte og tabt arbejdsfortjeneste i Arbejdsskadeloven.

Set fra skaderamtes sygeseng kræves der utrolige ressourcer,
for at kunne hamle op med overskudsjagende forsikringsselskaber,
for at forstå den lægelige sammenhæng i skadesagens faser,
til at opmuntre familien, der lider økonomiske og fysiske afsavn og
for at komme til hægterne i en fart for at blive omskolet til et job eller et tempo,
der er til at leve med som skaderamt.

Det er p.t. en nødvendighed, at der skal anvendes mange regelsæt, og det synes slet ikke overraskende "at virksomhederne oplever manglende retssikkerhed i sagsbehandling".

Skaderamte udtrykker præcis den samme oplevelse af manglende retssikkerhed i sagsbehandlingen. Men der er en væsensforskel:
Skadelidte kan ikke gå på arbejde eller beskæftiges fornuftigt i en meget lang periode.

6.3.6

Måske kunne det genovervejes, om man med afskaffelse af regres for arbejdsskader er på rette spor. Hvis DF har fingeren på pulsen - hvorfor standser man så ikke op og spørger:

Hvad er årsagen til at både skadevolderne og de skaderamte føler "en manglende retssikkerhed i sagsbehandlingen" ?

Det kan vel næppe udelukkes, at en gennemgribende regelforenkling, kunne hjælpe såvel de skaderamte som skadevolderne til at forstå,

hvad der foregår,
hvorfor der fordres dette og hint af sagsbehandlere, læger og forsikringsmed-
arbejdere. Ofte tvivler skadelidte på, at det er hans interesser der søges varetaget.

Måske er lovforslaget et nyt eksempel på, at man "at smider barnet ud med det skidne vand"?

7.

Der foreslås en beskeden kompensation for fjernelse af regres på arbejdsskader.

Måske burde kompensationen tildeles således, at kun kommuner, der har haft væsentlige indtægter fra det udfasede område, kan få del i den foreslåede kompensation.

Som bilag 4 vedlægges et notat fra Esbjerg Kommune, der beskriver virkningen af lovforslaget ganske godt. Den ene af 2 medarbejdere spares bort.

Hertil kan bemærkes: Det er da godt, at der også bliver besparelser ved lovændringen.

Men denne type "besparelser" er set før. Fra historien huskes disse som "en pyrrhusejr".

7.2

Ikrafttrædelsestidspunktet bør gøres operativt, således at fritagelse for regreskrav kun bortfalder for arbejdsskadesager, der er opstået på eller efter ikrafttrædelsesdagen. Skader der er indtrådt forud for lovændringens ikrafttrædelsestidspunkt, bør kunne fortsættes.

Altså skadetidspunktet og ikke udbetalingstidspunktet, bør være afgørende for lovens retsvirkning.

8.

For enkeltpersoner eller interesseorganisationer, der ønsker konfrontation med det offentlige, kan regres betegnes som et populært emne, for kommunernes ansatte er i det væsentlige afskåret fra at tage til genmæle. Men når man erindrer DA/DI pragmatiske opfattelse af, hvorledes man begår sig i verden, synes nærværende problem overskueligt og burde kunne repareres, uden at der skal foretages lovindgreb. Det er vist ikke til dato foreslået, at problemstillingerne kunne løses gennem dialog.

Måske har man også overset, at resultatet af lovforslaget ikke bliver

- mindre forsikringspræmier
- et mindre antal skadesager
- bedre retssikkerhed for skaderamte og skadevolder.

Resultatet af lovændringen bliver formentlig

- større ulighed mellem de berørte ansvarlige skadevoldere
- større offentlige udgifter til sygedagpenge og
- større sorte tal på forsikringsselskabernes bundlinier.

Det kunne fremstå som om lovændringen udmønter sig i et offentligt tilskud til forsikringsbranchen (F) - og det er vel også meget godt, hvis det var det, der var meningen.

9.

Jeg har tidligere peget på, at arbejdsgiverne kunne gives en hjælpende økonomisk hånd, hvis der blev foretaget en lille tilføjelse til Erstatningsansvarslovens § 17.2.

9.1

Erfaringen viser, at den nuværende regel i EAL § 17.2 ikke er operativ. Virksomhedens tab bør kunne delopgøres som den løn- og pensionsudgiftudgift, der er afledt af udbetalingen til skaderamte.

9.2

I øjeblikket opnår (F) en betydelig berigelse, fordi man undgår at dække virksomhedernes løntab, fordi virksomhederne har en overenskomstsmæssig- eller kontraktsforpligtelse til at betale løn under sygefravær til en medarbejder.

Tabet kan eksempelvis illustreres således:

Månedlig løn til den ansatte under sygdom	35.000 kr.
- sygedagpenge, der udbetales fra det offentlige	<u>13.000 kr.</u>
Tab pr. måned i virksomheden	<u>22.000 kr.</u>

9.3

Hvis virksomheden ansætter en vikar, kan vikarudgiften forsikringsmæssigt dækkes ind. Men erfaringen viser også her, at der kun i meget få tilfælde foretages en ny ansættelse. Arbejdet bliver enten overladt til andre medarbejdere i virksomheden eller udskydes til den skaderamte kommer tilbage.

9.4

Det produktionstab, der kan blive et resultat af autoskade er naturligvis også erstatningsberettiget. Men en opgørelse heraf, vil ofte være kompliceret og forbundet med betydelige skøn. Når skøn impliceres i en tabsopgørelse, udnyttes usikkerheden stort set altid af den trænede part til egen fordel.

9.5

Det er undertegnede opfattelse, at dette "løntab" skal dækkes af (F). Der er ikke diskussion om, at det offentliges udlæg bliver refunderet af (F)

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

Men hvis målet fortsat er at begunstige (F), bør et sådant forenklingforslag kasseres.

9.6

Jeg er naturligvis også enig med DF i, at dette lille ændringsforslag intet har med lovændringen af Dpl. at gøre.

Anledningen til fremkomst af dette forslag til denne lovændring er alene DF ønske om at lette virksomhedernes byrde i forbindelse med sygefravær

Venlig hilsen

Peter Klingsten

Århus, den 14. marts 2006

Kommentar til bilagene:

Bilag 1:

Århus Kommunes regresopgørelse for 2005.

Tallenes viser bl. a en fordeling af udgifterne på typen af indbetalere.

Hovedindtrykket er, at det er (F), der bærer næsten hele byrden. Det er tillige dokumenteret, at arbejdsgiverne ikke påføres væsentlige, mindre udgifter, som følge af lovændringen.

Hvis de private indbetalinger renses for voldssager er den årlige indbetaling fra arbejdsgiverne til Århus Kommune på kr. 242.343 kr. eller svarende til 8,78 %

I forhold til den indtægt der flyder fra samtlige arbejdsskader på	2.758.946 kr.
betaler (F) altså kun	242.343 -
Forsikringsbrancher betaler i denne sammenhæng	ca. 91 %
af udgifterne.	

I princippet kunne man sagtens nå en betydelig højere grad af forsikringsdækning på arbejdsskader, hvis muligheden for at forsikre mod egne tab blev brugt mere.

Bilag 2 :

Er et eksempel på en forsikring der tillige er tegnet med dækning af egne tab.

Bilag 3:

Tryk / Esbjerg kommune illustrerer (F) opfindsomhed for at komplicere sagsbehandlingen i regressammenhæng. (F) mener at kunne støtte ret på Arbejdsskadelovgivningens regel om sagsbehandlingstid. Bilaget underbygger min påstand om (F's) profitjageri i forhold til

St. St. Blichersgade 12,
8000 Århus C.

Tlf. : 4059 1722
Fax : 8676 3935
Mail : mail@consult3.dk

kommunerne. Det er ikke mit emne her at vise eksempler få (F) handlemønstre i forhold til de skaderamte. Jeg kan blot henvise til de talrige eksempler, der beskrives i pressen.

Bilag 4:

Notat fra Esbjerg Kommune, der viser et af resultaterne af, at der ikke bør foretages en udligning af kompensationen uden der tages hensyn til hvem der påføres tab på lovændringen.